

บทที่ 6

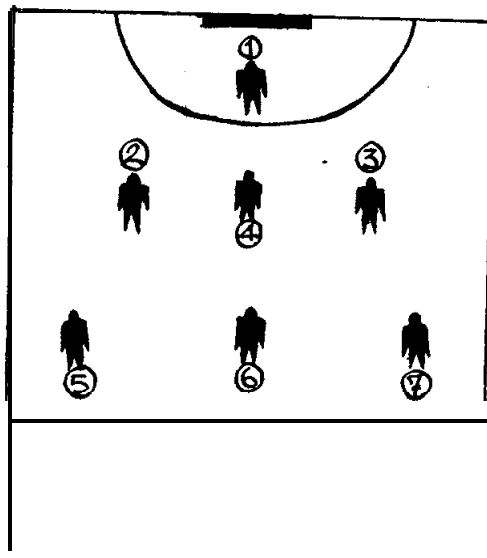
การเล่นทีม (TEAM PLAY)

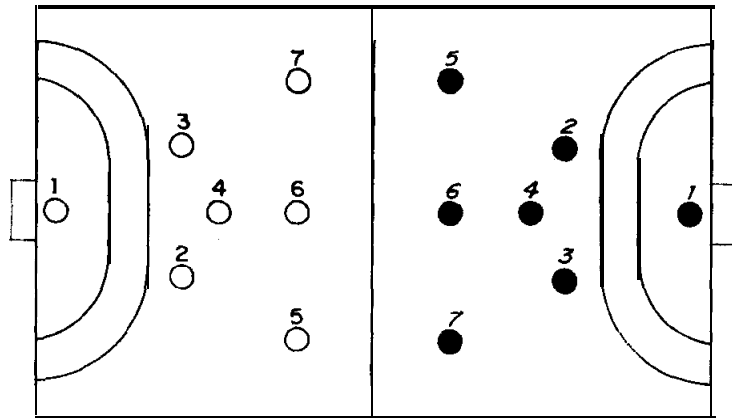
เมื่อได้ฝึกหัดทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ในการ เล่นแฮนด์บอล จนผู้เล่นมั่นใจว่ามีความชำนาญดีแล้ว พอที่จะเล่นทีมได้ ต่อมาก็ควรจะได้ ศึกษาการศึกษาอย่างละเอียดและจริงจัง ตลอดจนรู้จักตำแหน่งหน้าที่ของคน เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการรุกและการป้องกัน ในการ เล่นทีมควรได้ คำเนินไปเป็นขั้น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรรู้อยู่ก็คือ

1 หมายเลขผู้เล่นและตำแหน่งการเล่น ซึ่งมีดังต่อไปนี้

หมายเลข 1	ผู้รักษาประตู	(Goal keeper)
หมายเลข 2	หลังขวา	(Right back)
หมายเลข 3	หลังซ้าย	(Left back)
หมายเลข 4	กลาง	(Centre)
หมายเลข 5	ปีกขวา	(Right wing)
หมายเลข 6	ศูนย์หน้า	(Center Forward)
หมายเลข 7	ปีกซ้าย	(Left wing)

ตำแหน่งต่างๆของผู้เล่น

ตำแหน่งการยืนเมื่อเริ่มเล่น

2. หน้าที่ของผู้เล่นแต่ละตำแหน่ง

เราได้กล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของกีฬาแฮนด์บอลมาแล้ว เราสามารถที่จะสรุปได้ว่า กีฬาแฮนด์บอล เป็นกีฬาที่มีกติกาและการเล่นของกีฬาบาสเกตบอล และกีฬาฟุตบอลลผสมกัน หรือถ้าหากเราจะถือเอากีฬาแฮนด์บอล เป็นกีฬาน้ำ หรือ เป็นกีฬาทักษะที่จะนำไปสู่การเล่นฟุตบอลหรือบาสเกตบอลก็คงไม่มีคนสัก เพราะถ้าผู้เล่นบาสเกตบอลหรือฟุตบอลได้เคยผ่านการเรียนหรือการเล่นแฮนด์บอลมาแล้วจะมีความรู้สึกว่ายากเลย เพราะกติกาคงจะออกจะคล้ายคลึงกัน ผิดกันที่ผู้เล่นกีฬาแฮนด์บอล เวลาเล่นมากกว่ากีฬาบาสเกตบอล และสนามใหญ่กว่าสนามบาสเกตบอล แต่เล็กกว่าฟุตบอล เช่นนี้เป็นต้น

เมื่อพูดถึงหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง จะขอกล่าวอย่างรวม ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นกองหน้า กองกลาง และกองหลัง ทั้งนี้คือ

1. กองหน้า ได้แก่ผู้เล่นปีกขวา ศูนย์หน้า และ ปีกซ้าย (กฎหมายเลขผู้เล่นประกอบ) ทั้ง 3 คนนี้จะเป็นผู้เล่นแกนหน้า หรือแกนที่จะนำลูกไปยังประตูเกือบตลอด ฉะนั้นผู้เล่นในตำแหน่งนี้จะต้อง มีความคล่องตัวหรือวิ่งไวรวดเร็วมาก การทำงานของกล้ำมเนื้อคือ มีความ อึดทน เพราะเป็นผู้ที่กองวิ่งเร็ว ขึ้นเร็ว เมื่อตอนรุก และลงเร็ว เมื่อตอน ป้องกัน ตลอดจนมีความแน่นอนในการส่ง มีความแม่นยำในการยิงประตู เมื่อถึงเวลาที่เป็นฝ่ายป้องกัน ไม่จำเป็นที่กองลงมาช่วยกองหลังหรือกองกลาง หมดทั้ง 3 คน เพราะถ้าลงมาหมด เมื่อเรากลับเป็นฝ่ายได้ลูกจะไม่มีคน คอยรับลูกอยู่ในแดนหน้า การที่จะนำลูกไปยังประตูขอมล่าช้า แต่เมื่อถึงเวลา รุก 3 คนนี้จะรุกตลอด ส่วนทางด้านหลังไม่จำเป็นที่กองหวง เพราะเรามีกอง กลางและกองหลังคอยหนุนอยู่

2. กองกลาง โดยตำแหน่งเรามีหลายเลข 4 คือ ผู้เล่น Centre ทำหน้าที่อยู่คนเดียว แต่เวลาเล่นจริงเราจะมีทั้งผู้เล่น กองหน้าและกองหลัง คอยหนุนอยู่เสมอ หรืออาจมองในแง่ว่า หมายเลข 4 หรือผู้เล่น Centre นั้น จำต้องทำหน้าที่เป็นกลาง คือ คอยช่วยเสริม ทั้งกองหน้าเวลารุก หรือคอยเสริมกองหลังเมื่อ เป็นฝ่ายตั้งรับ

3. กองหลัง ได้แก่ผู้เล่น 3 คน คือ ผู้รักษาประตู หลังขวา หลังซ้าย (กฎหมายเลขผู้เล่นประกอบ) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ช่วยกันตั้ง รับหรือรักษาประตูของตนเอง ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการที่จะทำการ ป้องกัน หรือรักษาประตูของคนได้เป็นอย่างดี แย่งหรือสกัดลูกได้ดี กันคนได้ดี ในขณะที่ทำการ เล่น ผู้มีหน้าที่กองหลังพึงตระหนักอยู่เสมอว่า เมื่อทีมเรา

เป็นฝ่ายรุกและตนเองมีหน้าที่เล่นกองหลัง ถ้าทั้งสองคน คือ หลังซ้าย และหลังขวาขึ้นไปช่วยกองหน้าหรือกองกลางหมด ย่อมนำมาซึ่งอันตรายในทีมของคุณ เพราะถ้าฝ่ายตรงข้ามรับลูกได้และทั้ง 2 ตำแหน่งไม่มีผู้เล่นอยู่ใดคอยเป็นกำแพงป้องกัน คู่ต่อสู้สามารถที่จะเจาะเข้าไปยิงประตูได้ง่ายและเร็วกว่า ฉะนั้น ทางที่ดีผู้เล่นในกองหลังโดยเฉพาะหลังซ้าย และหลังขวา (โดยปกติผู้รักษาประตูจะไม่ออกมานอกเขตประตูอยู่แล้ว) ควรจะเป็นผู้หันหลังให้ประตูของคุณและหันหน้าเข้าหาคู่ต่อสู้เสมอ เมื่อใดที่เราหันหน้าเข้าหาประตู และอยู่ข้างหลังคู่ต่อสู้ นั้นแสดงว่าเราสายเกินไปที่จะเข้าไปป้องกันแล้ว

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า การเล่นทีม ทุก ๆ คนทุก ๆ ตำแหน่ง จำเป็นที่จะต้องประสานงานกัน ร่วมมือกัน ไม่เกิดการชกแย้งภายในทีมเมื่อผู้ร่วมทีมส่งลูกเสีย หรือรับลูกไม่ได้ การรับผิดชอบในหน้าที่และตำแหน่งของตนเองอย่างถูกต้อง ไม่กล่าวหาว่าหน้าที่คนอื่นจนเกิดช่องว่างหรือที่ว่างในบริเวณรับผิดชอบของคุณจนทำให้คู่ต่อสู้มีโอกาสรีบหรือยิงประตูในบริเวณนั้นได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความสามัคคีภายในทีม ที่สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้โดยไมยากนัก.

•• สู้ สู้ สู้ ••
 นักกีฬาที่ปฏิบัติตามระเบียบ, กฎ, กติกา...
 และเล่นด้วยความสามารถ ย่อมเป็นผู้ชนะ,
 ผู้ตามชาติใดในอนาคต ••

กลยุทธ์พื้นฐานของกีฬาแฮนด์บอล (*ELEMENTARY TACTIC OF HANDBALL*)

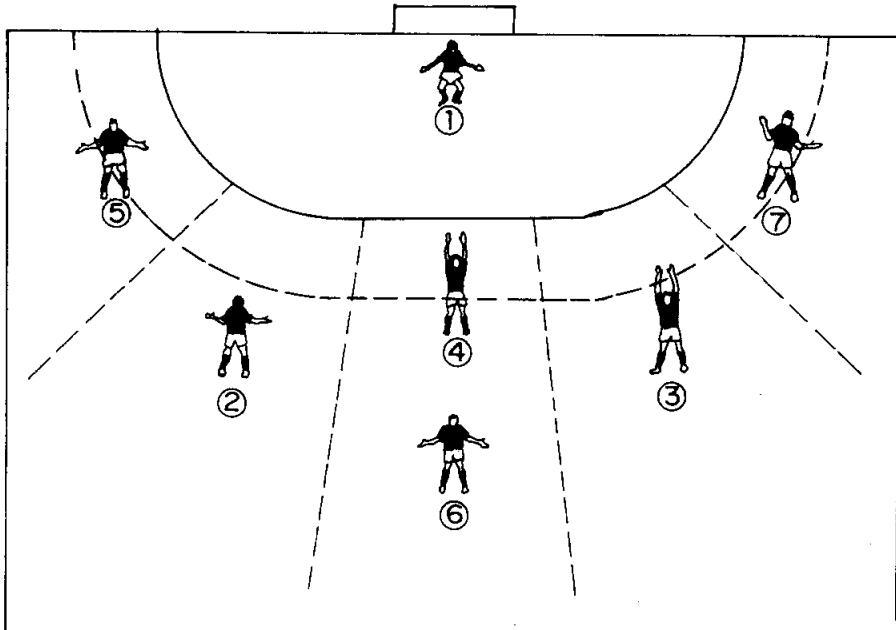
แฮนด์บอล เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้ความสัมพันธ์ในทีม หรือ ทีมเวิร์ค (Team work) เป็นสำคัญ ความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เล่นทุกคนในทีมมีความสามารถสูง และมีความสัมพันธ์ในทีมเป็นอย่างดีแล้ว ทีมนั้น ๆ ก็จะสามารถยิงประตูได้ และมีชัยชนะในที่สุด โค้ช (Coach) แฮนด์บอลจะต้องเป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด เป็นคนช่างสังเกตและมีบุคลิกอื่น ๆ ที่ ที่สำคัญคือจะต้องเป็นผู้สามารถนำเอาความสามารถเฉพาะตัวและทักษะของนักกีฬาแต่ละคนมาทำการฝึกหัด จนกระทั่งสามารถเข้าช่วยกันและในที่สุดก็รวมกันเป็นทีมเวิร์คได้ (Team work)

ในการสอนแฮนด์บอล ควรทำการสอนไปตามลำดับขั้น ขั้นแรกผู้สอนหรือโค้ชจะต้องอธิบายให้ผู้เล่นทราบว่า การ เล่นกีฬาแฮนด์บอล เล่นไปทำไมและมีวิธีการ เล่นอย่างไร ให้ผู้เล่นรู้จักหน้าที่และตำแหน่ง ของตนเองในขณะที่เล่น ในขณะเดียวกันโค้ชจะต้องสอนเทคนิคต่าง ๆ และ กติกาการเล่นไปพร้อม ๆ กันด้วย ในขั้นแรก ๆ ของการสอน ผู้สอนจะต้อง ไม่ฝึกหัดให้มากจนเกินไป จนผู้เล่นเกิดความเบื่อหน่าย ควรสอนให้ผู้เล่นเกิด ความสนุกสนาน และสามารถใช้สติปัญญา ความคิดของตนเองอยู่เสมอ เพื่อ ให้เกิดมีความมั่นใจขึ้นในตัวเอง และสามารถตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ปีเตอร์ วาร์ดเคิล (Peter Wardale) โค้ชกล่าวว่า คุณสมบัติของโค้ชจะต้อง มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพที่ดี
 2. เป็นคนช่างสังเกต และสามารถเห็นภาพพจน์ในการสังเกตได้ดี
 3. สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะได้ดี
 4. เป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ของกีฬา
 5. เป็นผู้สามารถจับล้ากับชั้นของการฝึกหัด และจับระดับความสามารถของผู้เล่นได้ดี
 6. เป็นบุคคลที่มีความอดทน และมีไหวพริบดี
 7. เป็นคนมีความเป็นกันเองกับผู้เล่น
 8. เป็นคนมีใจรักและมีความเต็มใจในการเป็นโค้ช
- คุณสมบัติเหล่านี้เป็นลักษณะพื้นฐานของโค้ชกีฬาโดยทั่วไป

กลยุทธ์พื้นฐาน (BASIC TACTICS)

กลยุทธ์ในการเล่นแสน์บอลไม่เหมือนกีฬาอื่น ๆ การรุกการรับจะต้องเป็นไปตามแบบแผน และมีการคิดไว้ก่อนเสมอว่า จะเข้าโจมตีและตั้งรับอย่างไร การรับหรือการป้องกันในการเล่นให้ใช้วิธีเดียวกันคือการแบ่งแดนป้องกัน (Zone Defence) โค้ชกล่าวมาแล้วว่า ผู้เล่นหมายเลขใดหรือตำแหน่งใด มีหน้าที่รับผิดชอบแดนของตนจากไหนไปไหน นอกจากนั้นต้องทราบว่าเมื่อเราเป็นฝ่ายตั้งรับ เรามีหน้าที่คุ้มครองคู่ต่อสู้คนใด (จะโค้ชกล่าวต่อไป) ในการป้องกัน ให้ผู้เล่นฝ่ายรับยืนยกแขนทั้งสองขึ้นเหนือศีรษะ จะเห็นได้ว่าลักษณะของการป้องกันไม่เหมือนกับการป้องกันในกีฬาบาสเกตบอล การยืนยกแขนป้องกัน จะทำได้ในตำแหน่งหรือ

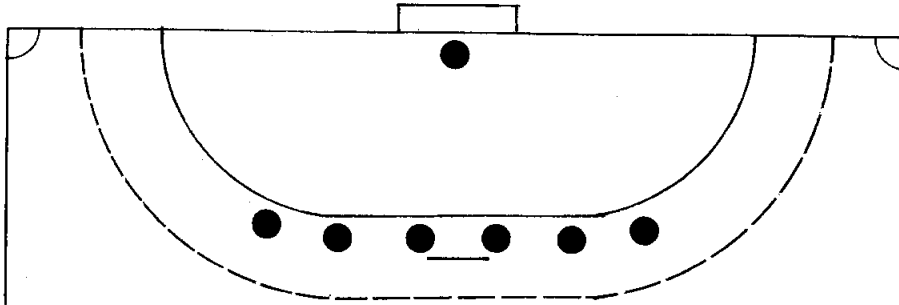

ขอบเขตความรับผิดชอบของผู้เล่นฝ่ายรับทุกตำแหน่ง

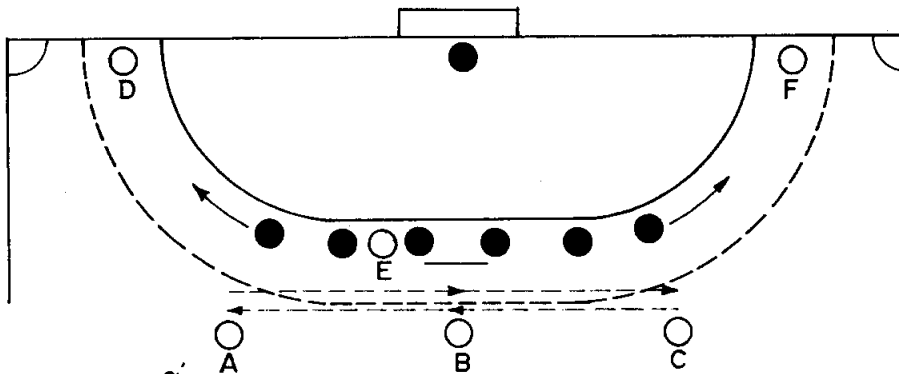
แดนของคนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ (ถูกรูปประกอบ) ทั้งนี้ก็เพื่อให้มุมในการ
 ขวางประคูน้อยเข้า แคนที่อยู่เล่นในตำแหน่งต่าง ๆ รับผิดชอบในการ
 ป้องกัน (ตั้งรับ) หรือการ เซาโจมตีนี้ดังนี้

การป้องกัน

1. การป้องกัน (ตั้งรับ) แบบ 6-0 ตำแหน่งของ
 การยืน (ตั้งภาพ) ผู้เล่น 6 คน ยืนเป็นแนวอยู่ในเขตโทษ (Free
 throw area)

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

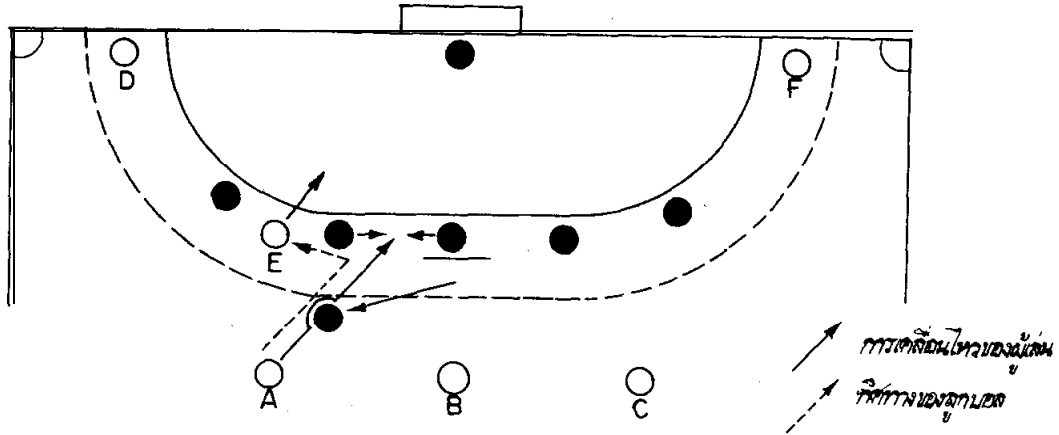
การยืนในตำแหน่งแบบนี้ จะทำให้ฝ่ายโจมตีทำประตูได้ยากมาก
 ผู้เล่นฝ่ายตั้งรับแต่ละคนจะต้องพยายามรักษาค่าตำแหน่งของตนไว้ดี เพื่อไม่ให้
 เกิดช่องว่างได้ ซึ่งจะเป็นโอกาสให้ฝ่ายโจมตียิงประตูได้ การเคลื่อนไหว

จะทองเคลื่อนไปทางซ้าย และทางขวาได้สะดวกทั้งภาพที่ 2 ซึ่งแสดงภาพการตั้งรับเมื่อถูกคู่ต่อสู้โจมตี (การตั้งรับแบบ 6 - 0) การเคลื่อนที่ของฝ่ายรับไปทางขวาและซ้ายเพื่อครอบครองบริเวณที่ถูกโจมตีไม่ให้เกิดช่องว่างและจุดอ่อนขึ้นในทีม

ในภาพที่ 2 นั้น ตำแหน่งในการโจมตีของฝ่ายตรงข้ามคือบริเวณ A, B และ C จะส่งลูกหลอกไปมาเพื่อจะเข้าโจมตี D และ F ซึ่งเป็นปีกทั้งสองข้าง จะพยายามเคลื่อนที่ไปมา E อยู่ตรงกลางอยู่แนวเดียวกับฝ่ายตั้งรับ เพื่อก่อกวนและหาโอกาสที่จะยิงประตูหรือส่งลูกให้ผู้อื่นยิงประตู ในขณะที่ฝ่ายโจมตีส่งลูกไปมา ฝ่ายตั้งรับจะต้องมองลูกหลบลดเคลื่อนที่ไปทางซ้ายและขวาอย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันการยิงประตูของฝ่ายตรงข้าม (● ฝ่ายตั้งรับ, ○ ฝ่ายรุก) การป้องกันหรือการตั้งรับแบบนี้ ฝ่ายตั้งรับก็จะมีโอกาสเป็นฝ่ายรุกได้อย่างรวดเร็ว

2 การป้องกัน (ตั้งรับ) แบบ 5-1 ตำแหน่ง

ของการยืน การตั้งรับและครอบครองบริเวณขณะถูกโจมตีคล้ายกับแบบ 6 - 0 ฝึกกันตรงที่มีคนไปคอยรบกวน เพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกส่งลูกไปมาได้สะดวก การยิงประตูของฝ่ายโจมตีก็ทำได้ยากขึ้น วิธีนี้ฝ่ายรุกไม่สามารถจะยิงประตูในระยะทางไกลได้จะต้องหาวิธียิงในระยะใกล้ ๆ ฝ่ายรุกจะต้องใช้วิธีหลอกต่าง ๆ ฝ่ายตั้งรับต้องไม่หลงกล จะต้องรักษาแบบแผนของการตั้งรับไว้ให้ได้ พยายามครอบครองบริเวณของคนที่รับฝึกซ้อมให้ได้ เมื่อคู่ต่อสู้หลอกไม่เป็นผลสำเร็จ ก็จะต้องหลบลดจากรยะทางไกล โอกาสที่จะยิงประตูของฝ่ายรุกก็จะฝึกพลาดไป ในขณะที่เดียวกันก็จะเปิดโอกาสให้ฝ่ายตั้งรับ เป็นฝ่ายรุกในทันที

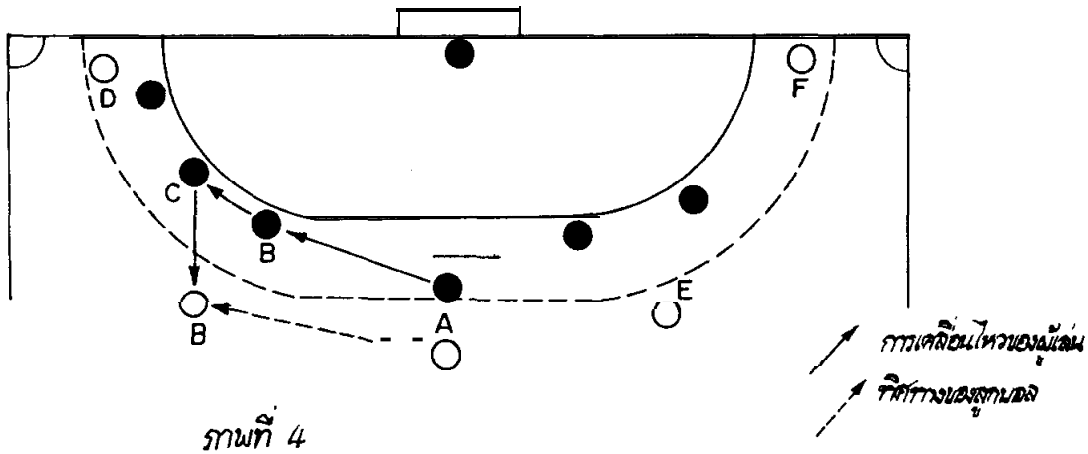

ภาพที่ 3

ในภาพนี้ แสดงการตั้งรับแบบ 5 - 1 เมื่อถูกคู้ทอสู๋ โจมตีฝ่ายรุกจะเข้าโจมตีทางคานซ้ายมือ เพื่อเข้ายิงประตู A เลี้ยงลูก ผ่านเข้ามาในเขตโทษ (Free Throw Area) เพื่อเข้ายิงประตูด้วย ตนเอง หรืออาจส่งลูกให้ E ยิงประตู ในลักษณะนี้ฝ่ายตั้งรับจะต้องเคลื่อน ไหวอย่างรวดเร็ว เพื่อยับยั้งการบุกของคู้ทอสู๋

ในภาพล่างนี้ แสดงการเคลื่อนไหวของฝ่ายตั้งรับ แบบ 5 - 1 เมื่อถูกโจมตี การโจมตีเริ่มจากตอนกลางของสนาม A ซึ่งเป็นผู้ ก่อทวนการรุกของคู้ทอสู๋ เมื่อฝ่ายรุกส่งลูกจากสนามไปให้ B A จะต้อง เคลื่อนที่ถอยหลังกลับในแนวของตนไปแทน B และ B เคลื่อนที่ไปแทน C C ซึ่งอยู่ในตำแหน่งใกล้ลูกบอลมากกว่าคนอื่น ๆ เคลื่อนที่มารบ กวนฝ่ายโจมตีแทน A (ดูภาพประกอบหน้าถัดไป) การเคลื่อนไหวจะต้อง สับเปลี่ยนตำแหน่งกัน เช่นนี้ เพื่อมิให้เกิดช่องว่างขึ้นได้ ฉะนั้น การเคลื่อน ไหวไปมาของฝ่ายตั้งรับจะต้องมีความสัมพันธ์กันด้วยดี และต้องกระทำด้วย ความรวดเร็วจึงจะเป็นผลดี หากฝ่ายตั้งรับไม่มีความมั่นใจหรือว่องไวใน

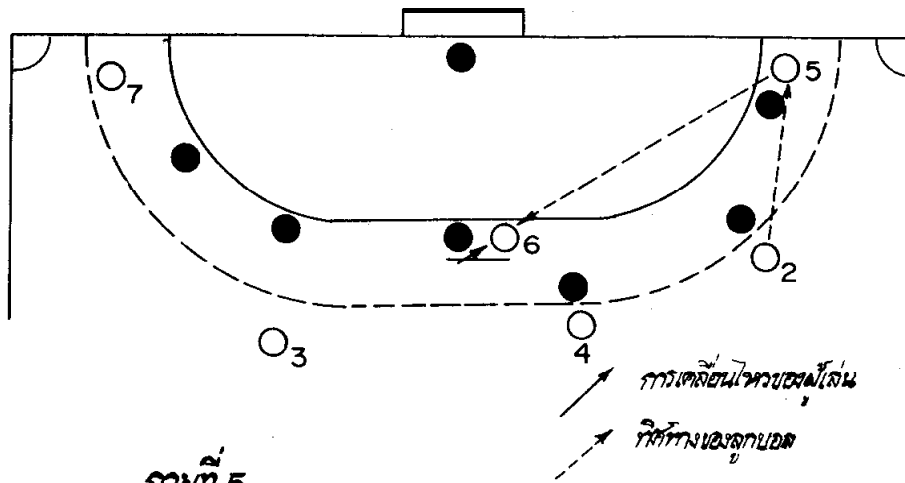
การสับเปลี่ยนตำแหน่ง โอกาสที่คู่แข่งจะเข้ายิงประตูก็เป็นไปโดยง่าย

ภาพที่ 4

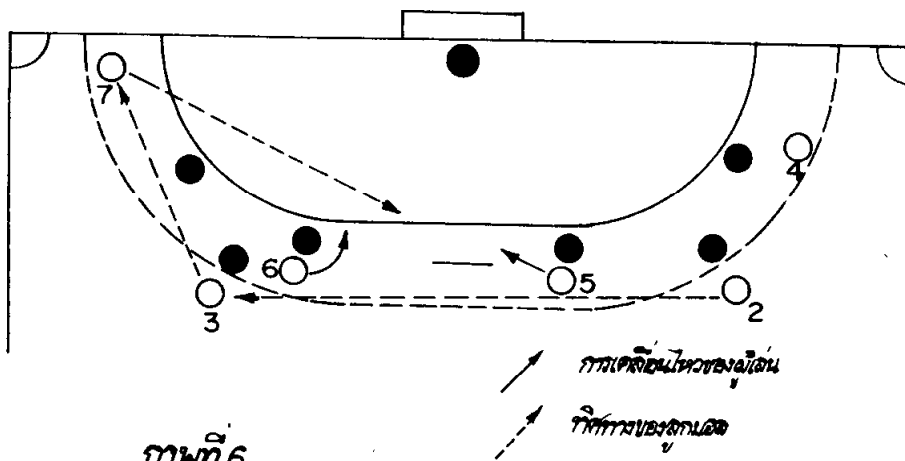
3 การน้องกัน (ตั้งรับ) แบบ 4-2 ตำแหน่งของการยืน

ผู้เล่น 4 คนอยู่ข้างหลัง และอีก 2 คนอยู่ข้างหน้า การตั้งรับแบบนี้ใช้เมื่อฝ่ายตนเองมีกองหลังที่แข็งแกร่ง การตั้งรับแบบนี้ใช้สองคนเป็นผู้รบกวนการส่งลูกของฝ่ายโจมตีจะทำให้ฝ่ายรุกส่งลูกไปมาไต่ยาก วิธีนี้จึงเป็นการตั้งรับที่ควิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถยับยั้งการบุกโจมตีของคู่แข่งได้ การเคลื่อนที่ของฝ่ายตั้งรับ 4 คน ซึ่งเป็นกองหลังอยู่ในบริเวณเขตโทษ (Free throw area) ไม่ควรออกจากเขตโทษเป็นอันขาด เพราะจะทำให้เกิดช่องว่างขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ฝ่ายโจมตีบุกเข้ายิงประตูได้ ภาพข้างล่างนี้ A,B,C แสดงความแตกต่างของการบุกเข้ายิงประตูแบบ 4 - 2

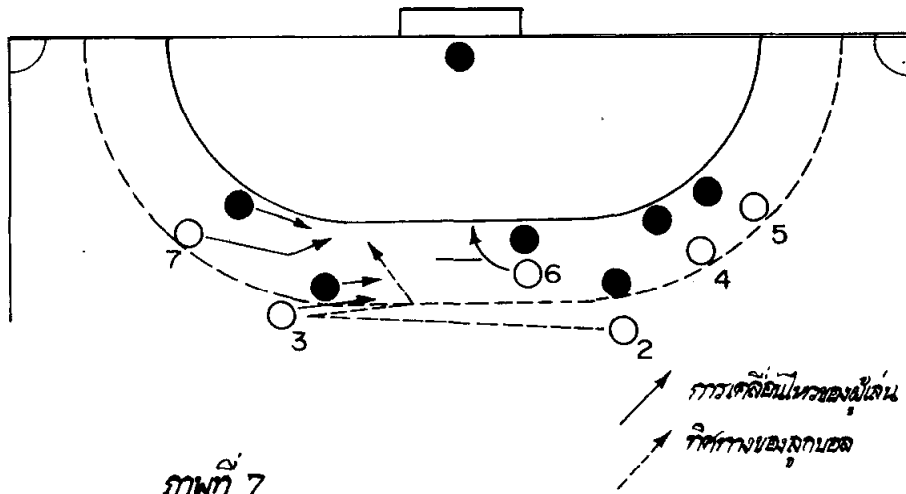
ภาพที่ 5

ในภาพนี้ การโจมตีเริ่มจากตำแหน่งขวามือ 2 ส่งลูกไปให้ ปีก 5 และ 5 ส่งลูกไป 6 เมื่อ 6 รับลูกได้แล้วทำการยิงประทุนที่ (ตั้งภาพ)

ภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงให้เห็นการโจมตีของฝ่ายรุกในคานช้ายมือ เริ่มจาก 2 ส่งลูกไปให้ 3 3 ส่งลูกไปให้ 7 (ปีก) 7 ส่งลูกไปให้ 5 เพื่อยิง ประตู 6 วิ่งไปป้องกันฝ่ายรับในแนวหน้าก่อน 5 จะทำการยิงประตู

ภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงการเคลื่อนที่พาลูกไป แล้วส่งยิงประตู เริ่มบุกโจมตี ในส่วนกลางของสนาม 2 ส่งให้ 3 3 รับลูกแล้วเลี้ยงไปทางคานขวา มือ แล้วจึงส่งลูกไปให้ 7 ซึ่งวิ่งมารับลูกและทำการยิงประตู 6 เคลื่อนที่ไป ป้องกันฝ่ายรับในแนวหน้าก่อนที่ 7 จะทำการยิงประตู

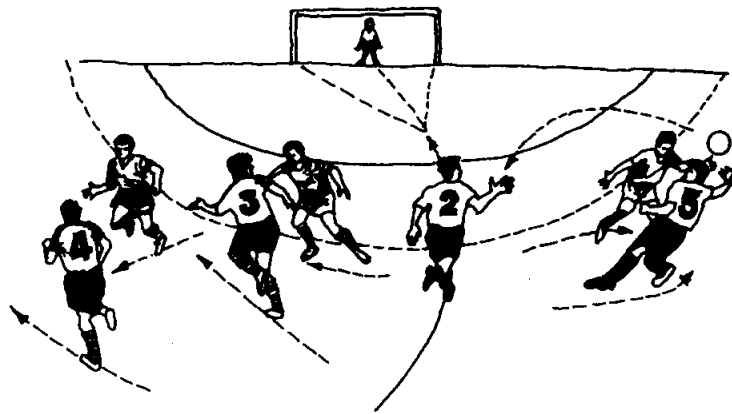
ความสัมพันธ์ของผู้เล่นในทีม (TEAM WORK)

ความสัมพันธ์ของผู้เล่นในทีมเป็นหัวใจของการเล่นทีม เพราะบ่อยครั้งหรือในบางครั้งหรือบางโอกาสอาจไม่เป็นไปตามแบบแผน ที่วางหรือฝึกไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับไหวพริบและปฏิภาณของผู้เล่นทุกคนไม่ว่าจะ อยู่ในโอกาสที่เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับก็ตาม ถ้าหากเราก่ออยู่ในฐานะฝ่ายรับ แฉ่งลูกจากฝ่ายรุกได้ หรือผู้รักษาประตูรับลูกจากการยิงของฝ่ายตรงข้ามได้ ให้ใช้ความเร็วส่งลูกบอลที่รับได้นั้นไปยังผู้เล่นกองหน้า กองกลาง หรือกองหลัง แล้วแต่โอกาส ส่วนผู้เล่นอื่นที่ไม่ได้รับการส่งลูก (นอกจาก ผู้ส่งลูกหรือกองหลังคนใดคนหนึ่ง) ให้รีบวิ่งไปยังบริเวณเขตโทษของอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อรอรับลูกส่งเพื่อทำการยิงประตูต่อไป ก็กว่าที่จะมาคอยการป้องกัน คนต่อคน (Men to man) ซึ่งไม่ค่อยใช้ในการเล่นแอสคอบอล เพราะจะเป็นผลเสียมากกว่าผลได้

สำหรับฝ่ายรุก เมื่อฝ่ายรับรับลูกไว้ได้แล้ว จะต้องรีบวิ่งเข้าไปประจำแดนของตน เพื่อป้องกันความตำแหน่งหน้าที่ที่มีอยู่ แม้ผู้รุกจะยังไม่มาถึงก็ตาม ผู้เล่นที่จะไปแย่งลูกจากฝ่ายรุกมีอยู่เพียงคนเดียวคือศูนย์หน้า

การเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก (OFFENSIVE PLAY) หน้าที่ของผู้เล่นแต่ละคนเมื่อเป็นฝ่ายรุก จะต้องรู้หน้าที่ของตนในขณะที่ทำการรุกว่ามีหน้าที่อย่างไร ควรจะไปอยู่ตรงไหน จะต้องหลบหลีกหาที่ว่าง เพื่อรอรับการส่งลูกมาให้จากฝ่ายเดียวกัน และจะต้องมีผู้เล่นอย่างน้อยสองคนคอยส่งลูกให้กันและกัน และอยู่ห่างจากผู้เล่นอื่น ทั้งนี้เพื่อป้องกันการชาน 3 วินาที

ของผู้ตัดสิน และในขณะที่เดียวกันก็เพื่อมองหาช่องว่างที่จะส่งลูกบอลให้คนอื่นยิงประตู ผู้เล่นฝ่ายรุกทุกคนจะต้องเคลื่อนไหว พยายามหาที่ว่างเสมอ ไม่ควรยืนประจำอยู่กับที่พร้อมกันนั้นก็ส่งลูกบอลไปมาเสมอไม่ควรถือหนึ่งไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อมิให้ฝ่ายรับทำการป้องกันไค่ถนัด ข้อสำคัญในการรุกอีกอย่างหนึ่ง ต้องจำไว้เสมอว่าการมั่นใจจนเกินไปว่า การยิงประตูของตนทุกครั้งจะทำได้ประตู เมื่อไค่ครอบครองลูกทุกครั้ง จึงเอาแต่การยิงประตูทำเกียวนั้น เป็นผลเสียแก่ตน และที่มาของการแตกความสามัคคีโดยใช่เหตุ ในขณะที่เล่นก็ไม่ควรจะใจร้อนรุกเข้าสู่ตอนกลางของประตูเสมอ ควรจะส่งลูกบอลไปทางปีกบ้าง เพื่อถึงผู้ป้องกันให้กระจายออกไปแล้วจึงส่งกลับเข้าไปยังผู้เล่นที่ว่าง ทุกคนจะกองแยกออกหาที่ว่างและเคลื่อนที่อยู่เสมอ อย่าให้คู่แข่งคุมได้ และอย่ายืนข้างหลังคู่แข่ง พยายามอยู่ในลักษณะที่พร้อมที่จะเล่นลูกบอลได้เสมอ

ฝ่ายรุกแสดงการหลอกล่อเพื่อยิงประตู

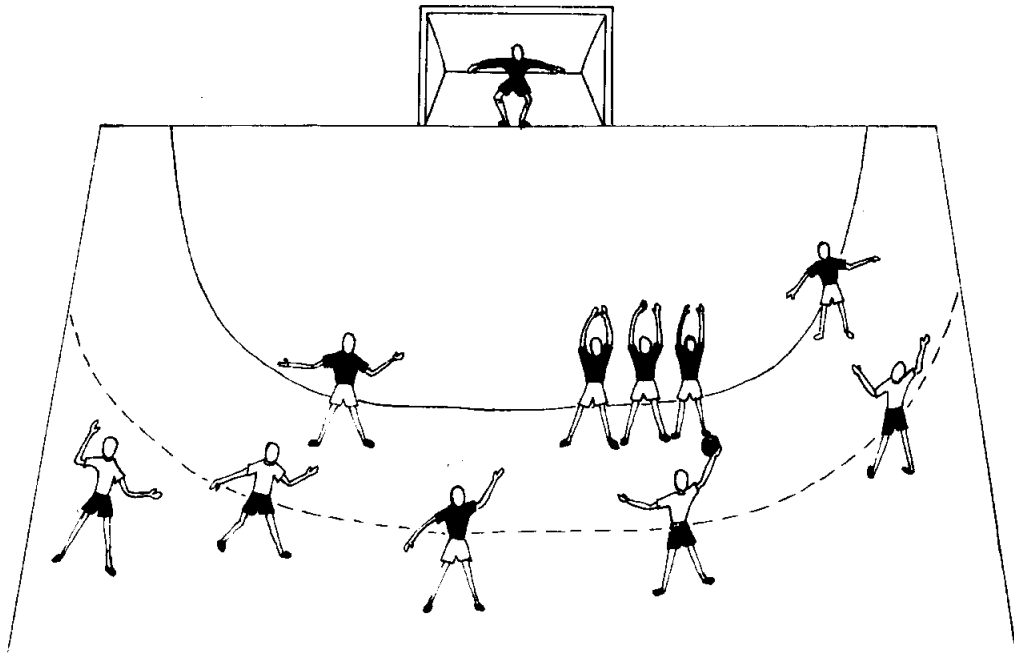
แบบของการรูกนั้นก็มีหลายวิธีด้วยกัน แต่จะเป็นวิธีใดก็ตาม จะต้องมีผู้เล่นอย่างน้อยสองคนอยู่ตอนกลางของสนาม เพื่อส่งรับลูกบอลกันไปมา เปิดโอกาสให้คนอื่น ๆ ในทีมเดียวกันหาที่ว่างในทิศทางอื่น ๆ และเพื่อเป็นการป้องกันการถือลูกไว้นานเกิน 3 วินาที

การคุมคู่ต่อสู้ นั้น โดยทั่วไปไม่มีการกำหนดว่าผู้เล่นในตำแหน่งใดจะต้องไปคุมผู้เล่นในตำแหน่งใดของฝ่ายตรงข้าม แต่ส่วนมากแล้วในการคุมหรือป้องกันคู่ต่อสู้จะถือหลักดังต่อไปนี้

ฝ่ายรับหมายเลข 2	คุมฝ่ายรุกหมายเลข 7
ฝ่ายรับหมายเลข 3	คุมฝ่ายรุกหมายเลข 4
ฝ่ายรับหมายเลข 4	คุมฝ่ายรุกหมายเลข 6
ฝ่ายรับหมายเลข 5	คุมฝ่ายรุกหมายเลข 3
ฝ่ายรับหมายเลข 7	คุมฝ่ายรุกหมายเลข 2

ในบางครั้งโค้ชหรือผู้ควบคุมทีม มักจะให้ปีกทั้งสองข้างเข้ามาเล่นข้างในเมื่อตกเป็นฝ่ายรับ และให้หลังทั้งสองลงไปอยู่คานข้างของสนาม ดังนั้นการจะคุมผู้ใดนั้นจะขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมและการรักษาเขตแดนในหน้าที่ของตน

การยิงประตูจากความฉับของฝ่ายรับ ที่เกิดขึ้นหน้าเส้นเขตประตู ในกรณีที่ฝ่ายรับทำการป้องกันฉับกติกาก็ไม่ถึงกับถูกทำโทษ โดยการยิงที่เส้นโทษ ฝ่ายรุกจะเป็นผู้นำมาส่งกินเปล่าหน้าเส้นจุดไข่ปลา การส่งนี้ผู้ส่งจะทำการยิงประตูเลยก็ได้ ตามปกติแล้วฝ่ายรับจะทำการยืนป้องกัน 3 คน ทรงหน้าผู้ส่งลูกถึงภาพ

แสดงการป้องกันเพื่อไม่ให้รุกได้ ส่งลูกบริเวณเขตสงกั้นเปล่า

ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้ส่งจะทำการยิงประตูเลยก็ได้ ในเมื่อ
คิดว่ามีโอกาสจะทำประตูได้อย่างแน่นอน

การรุกรุนั้นไม่จำเป็นจะต้องรุกเข้าไปตรงหน้าประตูเสมอ
ไป ควรจะรุกไปทางปีกทั้ง 2 ข้าง เพื่อตั้งฝ่ายรับให้กระจายห่างออกไป
จากหน้าประตูเสียก่อน แล้วจึงส่งกลับไป เมื่อมีช่องว่าง